

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Кзз 1171/2025
23.09.2025. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Мирољуба Томића, председника већа, Татјане Вуковић, Слободана Велисављевића, Светлане Томић Јокић и Гордане Којић, чланова већа, са саветником Машом Денић, записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због противправног дела које је у закону одређено као кривично дело посебни случајеви фалсификовања исправе из члана 356. тачка 5. КЗ у вези члана 355. става 2. у вези став 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Зорана Стамболића, поднетом против правноснажних решења Основног суда у Нишу К 592/24 од 09.05.2025. године и Кв 615/25 од 10.07.2025. године, у седници већа одржаној дана 23.09.2025.године, једногласно је донео

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснован захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Зорана Стамболића, поднет против правноснажних решења Основног суда у Нишу К 592/24 од 09.05.2025. године и Кв 615/25 од 10.07.2025. године, у односу на повреду закона из члана 441. став 4. Законика о кривичном поступку, док се у осталом делу захтев за заштиту законитости **ОДБАЦУЈЕ** као недозвољен.

Образложење

Решењем Основног суда у Нишу К 592/24 од 02.12.2024. године, према АА, због извршења противправног дела које је у закону одређено као кривично дело посебни случајеви фалсификовања исправе из члана 356. тачка 5. КЗ у вези члана 355. става 2. у вези став 1.КЗ, изречена је мера безбедности обавезног психијатријског лечења на слободи која ће трајати док постоји потреба за лечењем, али не дуже од три године, уз коју је изречена и мера безбедности одузимања предмета – регистарских таблица наведених у изреци решења. Решењем је одлучено да трошкови кривичног поступка падају на терет буџетских средстава суда.

Решењем Основног суда у Нишу К 592/24 од 09.05.2025. године, одбијен је захтев за накнаду трошкова кривичног поступка браниоца окривљеног АА, као неоснован.

Решењем Основног суда у Нишу Кв 615/25 од 10.07.2025. године, одбијена је као неоснована жалба браниоца окривљеног АА, адвоката Зорана Стамболића, изјављена против решења Основног суда у Нишу К 592/24 од 09.05.2025. године.

Против наведених правноснажних решења К 592/24 од 09.05.2025. године и Кв 615/25 од 10.07.2025. године, захтев за заштиту законитости поднео је бранилац окривљеног АА, адвокат Зоран Стамболић, због повреде закона из члана 441. став 4. ЗКП у вези члана 264. став 1. ЗКП, са предлогом да Врховни суд усвоји поднети захтев, преиначи побијана решења тако што ће окривљеном досудити све трошкове кривичног поступка, према важећој АТ на име награде и нужних издатака браниоца или укинути нижестепене одлуке и предмет вратити Основном суду у Нишу на поновно одлучивање.

Врховни суд је доставио примерак захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног Врховном јавном тужиоцу, у складу са одредбом члана 488. став 1. ЗКП, па је у седници већа коју је одржао без обавештења Врховног јавног тужиоца и браниоца окривљеног, сматрајући да њихово присуство, у смислу члана 488. став 2. ЗКП, није од значаја за доношење одлуке, размотрио списе предмета са правноснажним решењима против којих је захтев за заштиту законитости поднет, те је након оцене навода захтева, нашао:

Захтев за заштиту законитости је неоснован у односу на повреду закона из члана 441. став 4. ЗКП, док је у осталом делу недозвољен.

Бранилац окривљеног захтев за заштиту законитости подноси због повреде закона из члана 441. став 4. ЗКП у вези члана 264. став 1. ЗКП и наводи да су нижестепени судови погрешно применили одредбу члана 265. став 1. ЗКП, с обзиром да је окривљеном изречена мера безбедности обавезног психијатријског лечења на слободи, те да се иста не може поистоветити са осуђујућом пресудом јер се ради о неурачунљивом лицу. Имајући наведено у виду, по оцени браниоца окривљеног је требало досудити трошкове кривичног поступка у смислу одредбе члана 264. став 1. ЗКП, које је имао на име награде и нужних издатака браниоца.

Наводе садржане у захтеву за заштиту законитости, бранилац окривљеног АА, адвокат Зоран Стамболић истицао је и у жалби изјављеној против решења Основног суда у Нишу К 592/24 од 09.05.2025. године, а веће Основног суда у Нишу, одлучујући у другом степену је нашло да су ти жалбени наводи неосновани и у образложењу решења Кв 615/25 од 10.07.2025. године је дао јасне и довољне разлоге за свој став да је награду и нужне издатке изабраног браниоца дужно да плати заступано лице, у смислу одредбе члана 266. ЗКП (страница 2, пети став другостепеног решења), које разлоге Врховни суд у свему прихвата и у смислу члана 491. став 2. ЗКП на њих упућује.

Поред тога бранилац окривљеног истиче и битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 11) ЗКП.

Међутим, повреда закона из члана 438. став 1. тачка 11) ЗКП, сходно одредби члана 485. ЗКП, није предмет разматрања од стране Врховног суда у поступку по захтеву за заштиту законитости, дакле није дозвољен разлог, у смислу одредбе члана 485. став 4. ЗКП, за подношење овог ванредног правног лека од стране окривљеног преко браниоца, због чега је Врховни суд захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног, адв. Зорна Стамболића, у наведеном делу, оценио као недозвољен.

Из изнетих разлога Врховни суд је на основу члана 491. став 1. и 2. ЗКП и члана 487. став 1. тачка 2) у вези члана 485. став 4. ЗКП, донео одлуку као у изреци ове пресуде.

Записничар-саветник
Маша Денић, с.р.

Председник већа-судија
Мирољуб Томић, с.р.

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић